

עידו בלום משרד עורכי דין
Ido Blum Law Office

Ido Blum, Adv., LL.M, LL.B
Alona Korman, Adv, LL.B

עידו בלום, עורך דין
אלונה קורמן, עורכת דין

03.09.15

לכבוד
עו"ד יונתן נד"ב
מחלקת בג"צים
פרקליטות המדינה
באמצעות דוא"ל: JonathanN@justice.gov.il

שלום רב,

הנדון: בג"ץ 5592/15 הרוב נ' המפקד הצבאי

מכתבכם מיום 02.09.15

בשם מרשינו, העותרים בעתירה שבנדון, הרינו להשיב למכתבכם שבסימוכין כדלקמן:

1. לפי האמור במכתבכם שבסימוכין, אין לגורמי הביטחון התנגדות ליציאתו של העותר, בשני תנאים. הראשון הוא חתימה על התחייבות "להימנע מעיסוק בטרור או בכספי טרור בעת נסיעתו או בקשר אליה", כפי שנעשה לעיתים במקרים מסוג זה. התנאי השני הוא תנאי חריג ויוצא דופן ביותר, לפיו העותר נדרש להפקיד ערבות כספית בסך 15,000 ₪ אשר תחולט במקרה שעד חודשיים לאחר חזרתו לביתו, "ייהיה מידע שיצביע על כך שהפר את התחייבותו האמורה".
2. בעוד שהתנאי הראשון הינו מוכר ממקרים דומים של בקשות לצאת לחו"ל, הרי שהתנאי השני הוא חריג, קיצוני ובנסיבות העניין בלתי מתקבל על הדעת – עד כי קשה להאמין כי יימצא מישהו אשר יסכים לו.
3. ההתחייבות לה נדרש להתחייב העותר היא מלכתחילה כללית ביותר - קל וחומר כי שאלת קיומו של "מידע" המעיד על עמדה ב"התחייבות" גם הוא עניין כללי ומעורפל לחלוטין. לא יעלה על הדעת כי שירותי הביטחון יחליטו על דעת עצמם מה מספיק כדי להיחשב כ"מידע", מה ניתן או לא ניתן להחשיב כ"הפרה" של ההתחייבות הכללית – ובסופו של דבר "יודיעו" לעותר כי חילטו את כספיו על סמך החלטה שאין לו כל דרך לדעת את יסודה, ועל פי שיקול דעת מוחלט של בעלי תפקיד עלומים, ואשר לעותר אין ולא תהיה אפשרות כלשהי לדעת דבר בנוגע לכך. בנסיבות העניין, הפקדת ערבות כספית בסך 15,000 ₪ **כמוה כהנחת מעות על קרן הצבי**.
4. בעקבות שיחתנו, התקבל אצלנו הרושם שיש קשר בין הדרישה הנוכחית לבין בג"ץ 5269/15 **קרעיש נ' המפקד הצבאי**, כביכול היווה אותו תיק מעין של "תקדים" לדרישה מסוג זה. חשוב להדגיש שבבג"ץ 5269/15 דובר בנסיבות שונות בתכלית, בדרישת התחייבות שונה לחלוטין, ובסיטואציה חריגה ויוצאת דופן.

המ"י
03-7444070-00
2015
799975

5. באותו מקרה דובר בנסיעה למטרות הומניטאריות מובהקות וחריגות (ליווי אח חולה לב להשתלת לב בחו"ל). המשיבים התנגדו אז באופן מוחלט ליציאתו של העותר. רק במהלך הדיון, בעקבות הערות השופטים, הסכימו המשיבים לאפשר לעותר יציאה מוגבלת לחו"ל למשך שבועיים בלבד, על אף ההתנגדות הביטחונית. נציין כי באותו מקרה טענו המשיבים אף כי במקרה קודם הפר העותר התחייבות שלא לשוב לשטחים משך תקופה מסוימת (אף כי העותרים חלקו על טענה זו).

בנסיבות חריגות ויוצאות דופן אלה, על רקע ההתנגדות הביטחונית החריפה מצד אחד והנסיבות ההומניטריות החריגות מצד שני, ועל רקע הטענות בדבר הפרת התחייבות לגורמי הביטחון בעבר, עמדו המשיבים באופן חריג על הפקדת ערבות בפועל (בכל סכום אשר ייקבע ע"י ביהמ"ש) אשר יבטיחו את חזרתו של העותר בתוך שבועיים ימים. יודגש כי ב"כ העותרים מחו בתוקף על הדרישה, ורק לאור הערות השופטים נאלצו לקבלה. לאחר הדיון אף הבהירו ב"כ העותרים לב"כ המשיבים כי מן הראוי היה להעלות דרישה כה חריגה עוד קודם לכן, במסגרת ההדברות בין הצדדים.

6. מעבר להבדל התהומי והברור שבנסיבות המקרה, הרי שבעוד שבמקרה של העותר בבג"ץ 5269/15, השבת הערבות הייתה תלויה בגורם אובייקטיבי – חזרתו לשטחים תוך שבועיים – הרי שבמקרה דנן, השבת הכסף תלויה בעמידה בהתחייבות כללית וכוללנית, ובשיקול דעת אבסולוטי של גורמים נסתרים שלעותר אין כל דרך להתמודד עמו.

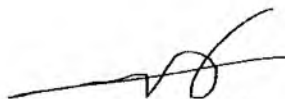
7. מעבר לכל האמור, יצוין כי לעותר, נשוי ואב לשבעה ילדים, העובד כמורה בבית-ספר יסודי, אין את האמצעים לגייס סכום כה משמעותי, כך שממילא הדרישה פירושה למעשה מניעת יציאתו לחו"ל באופן מוחלט.

8. לאור כל אלו, נבקש כי המשיבים ישקלו פעם נוספת את עמדתם, ויאפשרו לעותר לצאת לחו"ל ללא הדרישה החריגה והקיצונית של הפקדת ערבות.

בכבוד רב,

אלונה קורמן

אלונה קורמן, עו"ד

עידו בלום, עו"ד